

**Do druku nr 1863****ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH**

KRZYSZTOF PIETRASZKIEWICZ

PREZES

SEKRETARIAT MARSZAŁKA SEJMU WPLYNEŁO
05. 03. 2019
Nr. MK-020-658/7/17

Warszawa, dnia 01 marca 2019 r.

Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

wobec istotnych wątpliwości co do zgodności projektu *ustawy o zmianie ustawy o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych* (druk sejmowy nr 1863) z Konstytucją RP oraz prawem Unii Europejskiej, które w swoich opiniach podniosło Biuro Analiz Sejmowych¹ oraz Europejski Bank Centralny², poczynionych w trakcie prac parlamentarnych daleko idących zmian merytorycznych i braku aktualizacji opinii wyrażonych dotychczas do projektu, w tym zaniechania notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej³, zwracam uwagę Pana Marszałka na następujące kwestie, które wymagają w ocenie ZBP szczegółowego przanalizowania przed skierowaniem projektu do drugiego czytania:

- 1) skierowanie projektu do Ministra Spraw Zagranicznych celem wyrażenie opinii co do zgodności projektowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej;
- 2) skierowanie - na podstawie art. 34 ust. 8 Regulaminu Sejmu RP - projektu do Komisji Ustawodawczej celem wyrażenie opinii, z uwagi na uzasadnioną wątpliwość co do sprzeczności projektu z prawem, w tym z prawem Unii Europejskiej⁴;
- 3) skierowanie projektu do członków Komisji Nadzoru Finansowego i/lub Komitetu Stabilności Finansowej celem realizacji zaleceń Europejskiego Banku Centralnego wyrażonych w opinii do projektu z dnia 9 listopada 2017 r. (CON/2017/48) w zakresie przeprowadzenia przez stosowne

¹ <http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/opinieBAS.xsp?nr=1863>

² https://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/date/2017/html/act_14411_amend.pl.html

³ Zgodnie z informacjami dostępnymi na stronie UOKiK: Notyfikacja pomocy publicznej polega na oficjalnym przekazaniu Komisji Europejskiej, za pomocą formularzy dostępnych w systemie elektronicznym SANI, projektu programu pomocowego, projektu pomocy indywidualnej lub projektu pomocy indywidualnej na restrukturyzację wraz z informacjami niezbędnymi dla oceny zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym.

⁴ Ewentualnie na podstawie art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu (lub art. 47 ust. 1a – w razie zgłoszenia w drugim czytaniu nowych poprawek i wniosków), zwrócenie się w tej sprawie do Komisji Finansów Publicznych celem wystąpienia Komisji do ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej o opinię w tym zakresie, z uwagi na istniejące wątpliwości, czy projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej. Termin przedstawienia opinii określają komisje.

- do tego władze polskie szczegółowej analizy skutków ekonomicznych planowej regulacji dla gospodarki i stabilności systemu finansowego;
- 4) z uwagi na to, że projekt dotyczy zasad odnoszących się do instytucji finansowych w zakresie, w jakim wywiera istotny wpływ na stabilność instytucji i rynków finansowych oraz okoliczność, iż w projekcie w wyniku przyjętych poprawek nastąpiły daleko idące zmiany merytoryczne, skierowanie – na podstawie art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz szóstego tiret art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE⁵ - projektu ponownie do Europejskiego Banku Centralnego celem aktualizacji wydanej w sprawie projektu opinii z dnia 9 listopada 2017 r. (CON/2017/48);
 - 5) z uwagi na poczynione w trakcie prac legislacyjnych daleko idące zmiany merytoryczne w stosunku do pierwotnej wersji projektu, skierowanie projektu ponownie do Rady Ministrów celem aktualizacji stanowiska z dnia 9 lutego 2018 r. (DSP.WPL.140.121.2017.ML) oraz jego rozszerzenia o kwestie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej (w tym również z zasadami udzielania pomocy publicznej);
 - 6) skierowanie do Prezesa UOKiK wniosku o wydanie w stosunku do projektu opinii, czy wsparcie przewidziane w projekcie spełnia przesłanki pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także – w przypadku zaistnienia takich przesłanek - o notyfikację Komisji Europejskiej, na podstawie art. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, planów przyznania pomocy podlegającej zgłoszeniu celem wydania przez Komisję Europejską decyzji o zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia z rynkiem wewnętrznym, w stopniu, w jakim mieści się on w zakresie art. 107 ust. 1 TFUE („decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń”)

– w tym zakresie zwracamy również uwagę Pana Marszałka, iż aspekt zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, w tym w zakresie spełnienia przesłanek pomocy publicznej nie został dotychczas przeanalizowany przez powołane do tego organy administracji publicznej i instytucje, natomiast w samej opinii Rządu RP z dnia 9 lutego 2019 r. brak również jakiegokolwiek wzmianki na ten temat.

Uzasadnienie

Zdaniem Związku Banków Polskich wyodrębnienie w ramach Funduszu Wsparcia Kredytobiorców Funduszu Konwersji w projektowanej formule braku czasowego ograniczenia jego finansowania, braku wniosku klienta, czy określenia ustawowych przesłanek socjalnych uprawniających do umorzenia należności oraz konwersji należności takiego kredytobiorcy, jest rozwiązaniem wątpliwym z konstytucyjnego punktu widzenia, jako mogące naruszać standardy demokratycznego państwa prawnego oraz podstawowych zasad funkcjonowania Unii Europejskiej, a co więcej - poważnie zagrażającym stabilności systemu finansowego.

W ocenie ZBP projekt zagraża zasadzie prawnej państwa sprawiedliwości społecznej. Należy zauważyć, że beneficjentami Funduszu Konwersji mogłyby się stać również osoby, które mają relatywnie lepszą sytuację finansową spośród wszystkich kredytobiorców walutowych i to właśnie te osoby skorzystają w pierwszej kolejności na jego utworzeniu, co jest uprzywilejowaniem pewnej grupy kredytobiorców względem innych (także złotych) oraz przeczy pierwotnemu celowi ustawy o wsparciu, jakim była pomoc tym kredytobiorcom, których sytuacja finansowa tego wymaga. Istnienie tego rozwiązania w obecnej formie narusza zasadę konkurencyjności i konstytucyjną zasadę równości,

⁵ Decyzja Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 42).

a także może stanowić podstawę dalszych roszczeń. Kredytobiorcy złotowi zostaliby postawieni bowiem w oczywiście niekorzystnej sytuacji. Zdecydowali się bowiem na początku na droższy kredyt w PLN, oprocentowany według stopy WIBOR zdecydowanie wyższej niż stopa LIBOR dla franka szwajcarskiego i nadal spłacają te kredyty. Suma rat kapitałowo odsetkowych zapłaconych dotychczas z tytułu kredytu w CHF jest w wielu przypadkach nadal niższa, niż gdyby kredytu udzielono w PLN. Jest to wynikiem bardzo korzystnej dla kredytobiorców zmiany w poziomie oprocentowania kredytów denominowanych oraz indeksowanych. Nie sposób przy tym nie wspomnieć, że już obecnie relatywnie (w stosunku do ilości udzielonych kredytów) więcej problemów ze spłatą zobowiązań mają kredytobiorcy posiadający zobowiązania kredytowe w PLN, niż Ci których zobowiązania są wyrażone w CHF (indeksowane, denominowane).

W ślad za opinią BAS z dnia 29 marca 2018 r. należy wskazać, iż „*Oczekiwania (Stowarzyszenia Stop Bankowemu dot. procedowania nad innymi projektami ustaw zawartymi w drukach nr 729, 811, 877 łącznie tych projektów – dopisek własny) te trudno spełnić bowiem łączne koszty wynikające z wejścia w życie wszystkich proponowanych ustaw mogłyby zagrażać stabilności systemu finansowego, ponadto mogłyby pojawiać się żądania ze strony banków, aby istotną część tych kosztów pokrył budżet państwa*”⁶. Jak wskazano w opinii BAS z 14 marca 2018 r., „*Projekty zawarte w drukach sejmowych nr 729, 811, 877 budzą szereg zastrzeżeń legislacyjnych i merytorycznych. Pojawia się problem ich zgodności z Konstytucją, a także negatywnego wpływu na finanse publiczne (budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego) oraz na stabilność sektora finansowego.*” Po drugie - celowe jest przedyskutowanie i rozważenie w trakcie prac parlamentarnych niektórych wniosków czy propozycji poprawek zgłoszonych w trakcie konsultacji projektu, gdyż wskazują one na potrzebę doprecyzowania przepisów. Po trzecie – jak podaje BAS - celowe wydaje się zmodyfikowanie projektu tak, aby nie doszło do nieracjonalnych postępowań banków, a także, aby beneficjentami ustawy byli najślabi ekonomicznie kredytobiorcy.

Bezsprzecznym pozostaje również prawo inwestora do usprawiedliwionych oczekiwań działania z pewnym zaufaniem co do uwarunkowań prawnych prowadzonej działalności gospodarczej, wobec czego dokonywane zmiany prawa nie powinny mieć charakteru radykalnego, w szczególności w aspekcie bezterminowego działania Funduszu Wsparcia Kredytobiorcy, braku wniosku klienta na dokonanie konwersji w połączeniu z zasadami podziału niewykorzystanych środków pomiędzy innych kredytobiorców, ustawowego nakładania na banki określonych kar finansowych w postaci projektowanego art. 8a ust. 7 - 9, czy pomysłów ingerencji w rozliczone i zamknięte stosunki umowne.

Zastrzeżenia do projektu zgłosił również Europejski Bank Centralny w opinii z dnia 9 listopada 2017 r. w sprawie wsparcia kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej oraz wsparcia dobrowolnej restrukturyzacji kredytów mieszkaniowych denominowanych lub indeksowanych do walut obcych (CON/2017/48), wydanej na wniosek Sejmu złożony w dniu 21 sierpnia 2017 r.

EBC wskazuje na znaczny wzrost liczby gospodarstw domowych uprawnionych do uzyskania wsparcia finansowego na podstawie projektu ustawy. Projekt ustawy dwukrotnie podwyższa kwotę maksymalnego dochodu na osobę, poniżej którego gospodarstwo domowe jest uprawnione do otrzymania wsparcia finansowego. Takie rozwiązanie zdaniem EBC może umożliwić korzystanie z przewidzianego projektem ustawy zerowego oprocentowania spłat wsparcia finansowego, jak i mechanizmu ich umarzania, przez gospodarstwa domowe, które nie znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Może to prowadzić do zwiększenia ryzyka nadużyć oraz nałożyć nadmierne obciążenie finansowe na Fundusz Wspierający (pkt 3.5, str. 5 opinii EBC)”.⁶

⁶ Zob. opinie ZBP do tych projektów oraz informacje ZBP o obciążeniach banków w Polsce przekazane Podkomisji sejmowej.

EBC słusznie zauważa, że projekt ustawy może także mieć negatywny wpływ na polską gospodarkę, jeżeli będzie prowadził do pogorszenia nastawienia inwestorów zagranicznych w wyniku postrzeganego zwiększenia niepewności prawa i ryzyka kraju. Efekty te mogą ulec zaostreniu, jeżeli równocześnie polskie władze wdrożą dodatkowe środki dotyczące kredytów w walutach obcych, które są obecnie rozważane (pkt 3.4, str. 5 opinii EBC).

EBC zauważa również, że projekt ustawy może mieć znaczący wpływ na rentowność polskiego sektora bankowego, w szczególności gdyby poziom kwartalnych wpłat na obydwie fundusze został określony na maksymalnym poziomie. W takim przypadku wpłaty te mogłyby obniżyć zyski sektora bankowego o maksymalnie 20% obecnych całkowitych zysków operacyjnych przed opodatkowaniem. Chociaż wynikający z tego ostateczny efekt finansowy wydaje się być możliwy do opanowania na poziomie zagregowanym, to jednak może on obniżyć zdolność polskiego sektora bankowego do udzielania kredytów. Efekt ten może także nierówno rozłożyć się w sektorze bankowym, w taki sposób, że szczególnie narażone będą banki posiadające duże portfele kredytów walutowych (pkt 3.3., str. 5 opinii EBC)."

Na tym tle EBC podnosi, iż „projekt ustawy nie przewiduje ani limitów co do rozmiarów Funduszu Konwersji, Funduszu Wspierającego, ani limitów czasowych co do wnoszenia wpłat na te fundusze. Dlatego też efekt finansowy projektu ustawy może mieć charakter cykliczny, uzależniony jedynie od uznania Rady Funduszu Wsparcia Kredytobiorców, a ostatecznie od uznania Ministra Finansów. Oznacza to zasadniczą zmianę w porównaniu do poprzedniej wersji programu wsparcia, który został początkowo przewidziany na kwotę 600 milionów PLN z możliwością jej dalszego podwyższenia w razie potrzeby i dla którego został wyznaczony termin składania wniosków przez kredytobiorców na dzień 31 grudnia 2018 r. (pkt 3.3, str. 5 opinii EBC).”

Uzasadnione wątpliwości co do sprzeczności z prawem, w tym z prawem Unii Europejskiej (m.in. z zasadami udzielania pomocy publicznej) wzbudza projektowana konstrukcja przenoszenia środków wpłaconych na subfundusz Funduszu Konwersji przez danego kredytodawcę na drugi bank (projektowany art. 13b ust. 3 i 4 dotyczący podziału niewykorzystanych środków pomiędzy innych kredytodawców), w sytuacji gdy środki wpłacone przez kredytodawcę na subfundusz Funduszu Konwersji nie zostaną przez niego wykorzystane na wsparcie dobrowolnej konwersji w okresie 6 miesięcy od zakończenia kwartału, w którym kredytodawca dokonał wpłaty. W tym zakresie uwagi zgłosił również Europejski Bank Centralny: „**projekt ustawy nie jest wystarczająco jasny w kwestii tego, co rozumie się przez nieosiągnięcie porozumienia, za które kredytodawca może ponosić odpowiedzialność, pomimo tego, że niezawarcie umów o dobrowolną restrukturyzację w terminie sześciu miesięcy od dnia wniesienia kwartalnej wpłaty oznacza, że kredytodawca nie ma prawa do otrzymania wsparcia finansowego z Funduszu Restrukturyzacyjnego oraz odzyskania swego kwartalnego wkładu do Funduszu** (pkt 3.7, str. 6 opinii EBC).”

W tym kontekście należy wskazać, iż każdy projekt programu pomocowego, w tym przewidujący udzielenie pomocy publicznej wymaga uzyskania opinii Prezesa UOKiK⁷. W opinii tej Prezes UOKiK

⁷ Kompetencje Prezesa UOKiK w zakresie pomocy publicznej reguluje ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 362, z późn. zm). Zgodnie z tą ustawą, Prezes Urzędu opiniuje projekty pomocy, notyfikuje je Komisji Europejskiej, reprezentuje rząd polski w postępowaniu przez Komisją i sądami europejskimi oraz monitoruje pomoc publiczną udzielaną polskim podmiotom. Szerzej nt. kompetencji Prezesa UOKiK w zakresie pomocy publicznej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
https://www.uokik.gov.pl/kompetencje_prezesa_uokik_w_zakresie_pomocy_publicznej.php

stwierdza, czy wsparcie przewidziane w projekcie spełnia przesłanki pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawny artykuł 87 TWE), zgodnie z którym wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. Natomiast zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawny artykuł 88 TWE), Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeśli uznaje ona, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu artykułu 107, wszczyna bezzwłocznie procedurę przewidzianą w ustępie 2. Dane Państwo Członkowskie nie może wprowadzać w życie projektowanych środków dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej. Jednocześnie należy wskazać, iż pomocy podlegającej obowiązkowi zgłoszenia - zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej - nie wprowadza się w życie do czasu podjęcia przez Komisję decyzji zezwalającej na taką pomoc lub do czasu uznania takiej decyzji Komisji za podjętą.

W tym świetle niezbędnym jest wyrażenie przez powołane w tym celu organy administracji publicznej i instytucje co do zgodności projektowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z zasadami udzielania pomocy publicznej. Ponieważ przy tym należy, iż projekt w wyniku przyjętych poprawek uległ daleko idącej zmianie (zwłaszcza w części dotyczącej konstrukcji Funduszu Konwersji) w stosunku do opinii Rady Ministrów z dnia 9 lutego 2018 r., natomiast sama opinia rządu w swej treści pomija kwestię zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, w tym aspekt notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej. Konsekwencją takiego stanu rzeczy jest brak wydanej w sprawie opinii UOKiK co do spełnienia przesłanek pomocy publicznej, a tym samym dokonania wymaganej przepisami prawa unijnego notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej.

Projekt wymaga pogłębionej analizy z punktu widzenia wysokiego ryzyka negatywnych skutków dla Polskiej gospodarki oraz stabilności systemu finansowego. Brak oszacowania skutków ekonomicznych i kierowanie się doraźnym celem zdaje się przeczyć zasadzie działania racjonalnego ustawodawcy w rozumieniu działania z rozwagą, szacując wszystkie konsekwencje projektowanych przepisów. Ma to doniosłe znaczenie zwłaszcza w kontekście konkluzji opinii Europejskiego Banku Centralnego i **zaleceń skierowanych do władz polskich co do przeprowadzenia szczegółowej analizy w celu dokładniejszego określenia ilościowego wpływu projektu nowelizacji ustawy o wsparciu na stabilność finansową, w szczególności jeżeli chodzi o to, czy proponowane środki mogą mieć negatywny wpływ na instytucje kredytowe w wymiarze indywidualnym, sektor bankowy jako całość oraz ogólnie na polską gospodarkę** (pkt 3.6, str. 6 opinii EBC).

Zważywszy na powyższe, przed uchwaleniem ustawy przez Sejm RP niezbędne jest zwrócenie się do Komisji Nadzoru Finansowego i/lub Komitetu Stabilności Finansowej w celu wydania stosownej (wedle wytycznych EBC) szczegółowej analizy. Jak podnosi Europejski Bank Centralny, „szczególną uwagę należy zwrócić na adekwatność kapitałową dotkniętych instytucji oraz transgraniczny wpływ na skonsolidowane zyski międzynarodowych grup bankowych. Zachęca się także władze polskie do przeprowadzenia oceny ryzyka wprowadzenia przez projekt ustawy pokusy nadużyć oraz obniżenia dyscypliny spłat uprawnionych kredytobiorców (pkt 3.6, str. 6 opinii EBC).” **Dotychczas powyższe zalecenie EBC przez władze polskie w stosunku do projektu ustawy o wsparciu nie została zrealizowane.** Zwracam przy tym uwagę, iż KNF wydała dotychczas opinię jedynie w stosunku do potencjalnych skutków pierwszego projektu Prezydenta RP, mianowicie *projektu ustawy o*

sposobach przywrócenia równości stron niektórych umów kredytu i umów pożyczki (druk sejmowy nr 811)⁸.

Podobnej rewizji pod kątem zgodności projektowanych rozwiązań z zawartymi w niej zaleceniami wymaga uchwała Komitetu Stabilności Finansowej z 2017 r. W każdym razie postuluje się - w ślad za zaleceniami EBC - zajęcie stanowiska również przez członków Komitetu Stabilności Finansowej jako organu ustawowo właściwego w zakresie nadzoru makroostrożnościowego w Polsce, a więc odpowiedzialnego za identyfikowanie, ocenę i monitorowanie ryzyka systemowego powstającego w systemie finansowym lub jego otoczeniu, a także inicjowanie działań mających na celu ograniczanie zidentyfikowanych zagrożeń dla stabilności finansowej.

EBC słusznie zauważył bowiem, że projekt noweli ustawy o wsparciu w przeciwieństwie do poprzedzających go projektów legislacyjnych dotyczących restrukturyzacji kredytów w walutach obcych, zawiera w swej materii postanowienia mające zastosowanie nie tylko do kredytów w walutach obcych, ale także do kredytów mieszkaniowych niezależnie od tego, w jakiej walucie zostały udzielone. W ocenie sektora bankowego poprzez naturalne procesy rynkowe, w szczególności zachodzące na rynku walutowym, wdrożenie do polskiego ustawodawstwa nowelizacji ustawy o wsparciu w obecnie proponowanej formie, wywoła negatywne następstwa i implikacje w stosunku do innych uczestników tego rynku, w tym przedsiębiorców oraz 29 milionów deponentów poprzez chociażby obniżenia oprocentowania depozytów, czy wzrost marż kredytowych.

Jednocześnie, z uwagi na poczynione w trakcie prac nad projektem daleko idące zmiany, zdaniem ZBP opinie wydane w stosunku do projektu powinny ulec aktualizacji. W świetle wprowadzonych w toku prac parlamentarnych zmian projekt winien uzyskać akceptację Rady Ministrów, Biura Analiz Sejmowych, czy Europejskiego Banku Centralnego. Natomiast w obliczu istotnych wątpliwości co do zgodności przewidzianego projektem mechanizmu udzielania pomocy publicznej z prawem UE, projektu wymaga zasięgnięcia w tej sprawie opinii powołanych do tego organów i instytucji.

Dotychczas powyższe zalecenia EBC oraz BAS nie zostały uwzględnione, a także nie dokonano powiadomienia Komisji Europejskiej o planowanej pomocy publicznej. **Zaniechanie w tej sprawie władz polskich może wywołać poważne konsekwencje przede wszystkim na rynku walut, czego władze polskie powinny mieć pełną świadomość.** Z tego względu wnoszę, jak na wstępie.

Wieremski
inf

Do wiadomości:

- 1) Jacek Czaputowicz, Minister Spraw Zagranicznych;
- 2) Andrzej Szlachta, Przewodniczący KFP;
- 3) Adam Glapiński, Prezes NBP i Przewodniczący KSF;
- 4) Jacek Jastrzębski, Przewodniczący KNF;
- 5) Marek Niechciał, Prezes UOKiK;
- 6) Paweł Mucha, Zastępca Szefa Kancelarii Prezydenta RP.

⁸ https://www.knf.gov.pl/?articleId=58135&p_id=18